

Kl. 13:09

Morten Østergaard (RV):

Det kan jo blive en meget, meget lang diskussion om lighed og ulighed. Man kan i hvert fald spørge: Har danskerne gavn af, at vi får en overophedet økonomi, som fører til inflation og derefter til ledighed? Har de svageste gavn af det? Næ, det har de ikke. Har danskerne i almindelighed gavn af, at vi har en stærk økonomi, og at der er arbejdskraft nok? Ja, det har danskerne. Hvordan kan det så være, at Folketingets partier, herunder Enhedslisten, ikke er villige til at lave reformer, der kan sørge for, at vi på sigt har arbejdskraft nok, så der er plejepersonale på ældrecentre, lærere i klasselokalerne og læger og sygeplejersker på hospitalerne? Det er alle de ting, der er nødvendige, hvis man vil føre en ansvarlig økonomisk politik, også på lidt længere sigt, og det kommer man til at tage stilling til, vil jeg sige til hr. Frank Aaen, uanset om man i dag siger nej og bare ønsker at lempe, bl.a. ved at stemme for det her forslag. Man kommer til at tage stilling til de her ting før eller siden.

For Det Radikale Venstres vedkommende er det sådan, at vi ikke bare bevidstløst lægger stemmer til noget, der smider benzin på et i forvejen blussende bål, når vi samtidig kan se, at der ingen reformvilje er i Folketinget til at gøre noget ved problemerne, heller ikke på længere sigt.

Kl. 13:10

Formanden:

Tak. Og så er det hr. Frank Aaen som ordfører.

Kl. 13:10

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det kan godt være, at der er nogle i samfundet, der har for mange penge og bruger for mange penge. Det ser jeg sådan set også hver dag, når jeg tager ind ad Østerbrogade og ser, hvad der kommer af mennesker kørende ind nordfra i, jeg ved ikke hvad for nogle biler. Jeg er sikker på, at de har for mange penge, og at man godt kunne hjælpe dem af med nogle af deres penge og på den måde sørge for, at det f.eks. kom velfærden til gode. Hvis Det Radikale Venstre kommer med den type forslag, altså at ansvarlig økonomisk politik betyder, at nogle af de rigeste her i samfundet må nøjes med noget mindre, så støtter vi hver gang.

Men det er jo mærkeligt, at en ansvarlig økonomisk politik altid skal gå mest ud over dem, der har mindst. For sådan viser det sig jo at være tilfældet i virkelighedens verden, og sådan er

det også med det forslag, som Det Radikale Venstre her i dag står og forsvarer, nemlig at man har en skat, der i procent er hårdest ved dem med lave indkomster og billigst for dem med høje indkomster.

Vi står altså for det stik modsatte i Enhedslisten. Og jeg må sige, at jeg synes, det er ærgerligt, at Det Radikale Venstre, som vi engang gerne vil have et regeringssamarbejde med, har den asociale holdning, at man bare tager fra dem, der har mindst, når det er dem, der har mest, der bruger mest. Derfor vil jeg bare igen sige, at hvis Det Radikale Venstre vil føre en ansvarlig økonomisk politik ved at tage fra dem, der har mest, så er vi med, men det her kan vi altså ikke under nogen omstændigheder støtte, for det er asocialt.

Kl. 13:11

Formanden:

Tak. Der er ikke flere ønsker om korte bemærkninger. Ønsker ministeren ordet?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen slut.

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 15: Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af de i Bruxelles den 9. juli 2008 undertegnede protokoller om Albanien og Kroatiens tiltrædelse af Den Nordatlantiske Traktat.

Af udenrigsministeren (Per Stig Møller).
(Fremsættelse 23.10.2008).

Kl. 13:12

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet, og første ordfører er hr. Søren Pind.

Kl. 13:12

(Ordfører)

Søren Pind (V):

NATO har siden 1949 været hjørnестenen i den vestlige verdens forsvar, først mod en håndgri-

belig trussel fra Sovjetunionen i øst, i dag mod en mere u håndgribelig trussel fra en fundamentalistisk religiøs ideologi, der ligesom Sovjet ønsker at lægge det frie og oplyste demokratiske Vesten øde.

Den nye tids trusler stiller nye krav til et forandret NATO, der skal løse andre opgaver end dem, man frygtede kunne blive den ultimative konsekvens under den kolde krig. Derfor skal vi have en stærkere alliance, og det er glædeligt, at dette mål i fremtiden forfølges med deltagelse af yderligere to lande, der begge har en turbulent historie, men nu er forankret bag frihedens idé.

Venstre bifalder således udvidelsen af NATO og vil gerne bruge denne lejlighed til at byde velkommen til Albanien og Kroatien i alliancen.

Kl. 13:13

Formanden:

Tak. Der er ikke noget ønske om en kort bemærkning. Så er næste ordfører fru Julie Rademacher.

Kl. 13:13

(Ordfører)

Julie Rademacher (S):

Den socialdemokratiske folketingsgruppe kan støtte forslaget. Vi mener, at det er en rigtig god sag, der er blevet arbejdet på i mange år fra både NATO's, Kroatiens og Albanien's side.

Som det fremgår af regeringens fremsættelse, resulterer dette i et mere helt og sikkert Europa, og det kan vi tilslutte os. NATO har siden den kolde krigs afslutning ført en åben dørpolitik, som har betydet en udvidelse af NATO's medlemsskare. I sidste runde var det hovedsagelig de baltiske lande, som blev optaget, og nu er turen kommet til det vestlige Balkan.

Det glæder os at se, at endnu to europæiske lande opfylder kravene til medlemskab. Der er ingen tvivl om, at vi har brug for denne stabilitet i og omkring Europa. Optagelsen af Kroatien og Albanien i NATO er med til at sikre stabilitet på Balkan, som for få år siden var præget af både borgerkrig og usikkerhed. Det glæder os derfor, at Kroatien og Albanien nu melder sig ind i det vestlige fællesskab. Både Albanien og Kroatien har været tilknyttet NATO's partnerskabsprogram siden 1994, og begge lande har ligeledes bidraget til både ISAF, KFOR og SFOR. Begge lande har demokrati, og de er nu klar til at tage del i NATO-samarbejdet.

Socialdemokraterne ønsker Kroatien og Albanien velkommen i NATO.

Kl. 13:15

Formanden:

Tak. Der er ikke noget ønske om korte bemærkninger. Vi går til næste ordfører, og det er hr. Søren Espersen.

Kl. 13:15

(Ordfører)

Søren Espersen (DF):

Også vi i Dansk Folkeparti synes, at det er meget glædeligt – den glæde får vi hver gang, vi oplever to tidligere kommunistiske lande komme ud i friheden hos os andre – og vi byder også Albanien og Kroatien velkommen.

Jeg var i Kroatien for nylig, og der så jeg et land, som jeg syntes på alle felter var klar til opgaven og glædede sig til at blive en del af det integrerede NATO-samarbejde. For Albanien og for Kroatien er fordelene jo helt klare, men det er de også for os andre. Det er en vældig stor styrkelse, synes vi, af sikkerheden i Europa i det her meget følsomme område, som Balkan er. Jeg kan i den forbindelse også håbe på, at Serbien snart bliver et NATO-medlem. Jeg ved godt, at det skal tage lidt mere tid, fordi NATO-navnet i Serbien ikke er særlig godt i øjeblikket, hvor bombardementet stadig væk er så tæt på. Men jeg håber snart, at Serbien kommer med, og det håber jeg regeringen også vil medvirke til sker snarest muligt.

Må jeg i den forbindelse sige, at der er en lille bitte finnte omkring det med Albanien's optagelse i NATO, og det er med hensyn til Kosovo. Man var i forbindelse med Georgiens optagelse meget optaget af, at det skulle være et land, som havde veldefinerede grænser, og det håber jeg også Albanien forstår, altså at der nu er nogle veldefinerede grænser, der hedder grænsen ind til Kosovo, og at der ikke vil blive tale om en sammenslutning, som mange albanere håber på, og som også mange kosovarer håber på. Jeg vil gerne have ministeren til at kommentere og også bekræfte, at det altså er et land nu, Albanien, med en veldefineret grænse ind til Kosovo. Tak.

Kl. 13:17

Formanden:

Tak til hr. Søren Espersen. Så er det hr. Holger K. Nielsen som ordfører.

Kl. 13:17

(Ordfører)

Holger K. Nielsen (SF):

Vi støtter også det her forslag. Stabilitet på Balkan er en meget vigtig målsætning, og en af metoderne til at opnå det er en nærmere tilknytning til de fællesskaber, der er omkring Balkan –

det være sig EU, det være sig NATO – og vi er ikke i tvivl om, at det her vil medvirke til at stabilisere hele situationen på Balkan.

Som en kommentar til hr. Søren Espersen vil jeg sige, at hvis man er bange for albanske stor-magtsambitioner, er det jo meget fordelagtigt at få Albanien med ind i NATO-samarbejdet, fordi man der kan inddæmme eventuelle albanske ambitioner om at udvide grænserne. I den forstand er jeg ikke et sekund i tvivl om, at det her vil medføre en yderligere stabilitet på Balkan, så vi støtter forslaget.

Kl. 13:18

Formanden:

Ja tak. Der er ønske om en kort bemærkning fra hr. Søren Pind.

Kl. 13:18

Søren Pind (V):

Det står jo skrevet, at der er større glæde i himlen over 1 omvendt synder end 99 retfærdige. Og jeg har sådan set et enkelt spørgsmål til hr. Holger K. Nielsen, som drejer sig om, hvorvidt vi nu kan tage dette som udtryk for, at SF endelig har accepteret det danske medlemskab af NATO.

Jeg anerkender, formand, at det måske er lidt alternativt at spørge til, men jeg synes alligevel, at det, når man nu står her og hylder Kroatiens og Albaniens medlemskab, kan være interessant, set i lyset af at det af SF's principprogram fremgår, at man er imod dansk NATO-medlemskab, at få afklaret, om vi skal betragte dette som den skelsættende dag i dansk parlamentarisk historie, hvor SF sagde ja.

Kl. 13:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:19

Holger K. Nielsen (SF):

Hvis hr. Søren Pind ellers vidste, hvad han snakke om – og det gør han jo sjældent – ville han vide, at SF faktisk støttede den sidste NATO-udvidelse. Så i den forstand er spørgsmålet jo fuldstændig irrelevant, i betragtning af at det skulle være en stor dag i dansk parlamentarisk historie.

Kl. 13:19

Formanden:

Hr. Søren Pind for en sidste kort bemærkning.

Kl. 13:19

Søren Pind (V):

Det var selvfølgelig et lidt, ganske vist klodset forsøg på at undvige at svare på mit spørgsmål. Jeg spurgte jo egentlig: Betyder dette, at SF nu

støtter det danske medlemskab af NATO, ja eller nej?

Kl. 13:19

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen vi har ingen forslag eller ambitioner om, at Danmark skal meldes ud af NATO.

Kl. 13:19

Formanden:

Derved blev det. Tak til hr. Holger K. Nielsen, og så er det hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Kl. 13:20

(Ordfører)

Helge Adam Møller (KF):

Det er jo en god dag i Folketinget i dag. Jeg tænker ikke alene på det her forslag, men også på det næste, vi skal forhandle om lidt. For 20 år siden havde vi også indimellem debatter om NATO – der er nogle få af os, der også var medlemmer dengang, bl.a. udenrigsministeren og jeg selv, og formanden, det er helt korrekt – og jeg kommer til at tænke på, at hvis der var en i Folketinget, der dengang havde sagt, at i 2008 ville både Albanien og Kroatien blive NATO-medlemmer, ville der være brudt en højlydt latter ud. Der ville ikke være gået mange sekunder, før formanden havde standset den, da man ikke må le i Folketinget, men det var jo fuldstændig utænkeligt for 20 år siden.

Det var, dengang vi havde NATO, men med halvt så mange medlemmer som i dag. Det var kun dem, der lå på den rigtige side af jerntæppet. Ovre på den anden side havde vi så Warszawapagten, og det var Østtyskland – tænk, det var der noget der hed dengang – Ungarn, Tjekkioslovakiet, Rumænien og Rusland.

Så skete der noget et par år efter, og så er vi kommet i den situation, at alle de gamle Warszawapagtlande – de baltiske lande, Ungarn og Polen – er blevet medlemmer af NATO, og nu i dag kan vi så vedtage i det danske parlament, at vi også byder velkommen til Albanien og Kroatien. Det er faktisk en fantastisk situation, og jeg synes, det er værd at være glad over, at verden er gået den vej. Jeg tror, at der i løbet af nogle år vil være endnu flere lande, som har gjort sig fortjent til at være med og har opfyldt de krav, man skal opfylde for at komme ind, og det vil kun styrke NATO.

Jeg håber, at de her to lande også kan blive ratificeret i de øvrige NATO-lande, således at når NATO har 60-års-fødselsdag den 4. april 2009, kan man så optage Albanien og Kroatien. Der skal fra konservativ side lyde et stort og hjerteligt velkommen til ikke alene regeringerne, men

også til befolkningerne i de to lande, fordi de nu kommer med i NATO.

Kl. 13:22

Formanden:

Tak til hr. Helge Adam Møller. Der er ingen korte bemærkninger, og så er det hr. Morten Helveg Petersen som ordfører.

Kl. 13:22

(Ordfører)

Morten Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre kan selvfølgelig også støtte beslutningsforslaget og sige velkommen til Albanien og Kroatien i NATO. Det er en glædelig begivenhed og vel også udtryk for ikke mindst alliancens evne til at forholde sig til en ny verden efter Murens fald og til at håndtere de udfordringer, der er forbundet med at byde nye medlemmer velkommen, i form af forskellige programmer og planer herfor. Og det er så det, vi kan glæde os over her i dag i forhold til Albanien og Kroatien, nemlig at det nu bliver muligt at byde dem velkommen i NATO. Så Det Radikale Venstre synes, det er et fint forslag; vi er glade for den udvikling og kan derfor selvfølgelig støtte beslutningsforslaget.

Kl. 13:23

Formanden:

Tak for det, og den næste ordfører er hr. Frank Aaen.

Kl. 13:23

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

For 20 år siden blev verden jo grebet af en vis optimisme, forstået på den måde, at nu var den kolde krig forbi, og så kunne vi med store skridt regne med at komme i retning af nedrustning og en mindre farlig verden. Når vi så står her i dag og kigger på, hvordan det så går med nedrustningen og den mere sikre verden, kan man jo godt lige gøre sig nogle overvejelser:

Howdan er det f.eks. kommet til at gå med atomnedrustningen?

Ja, atomnedrustningen er gået i stå, den er blevet afløst af oprustning i forskellige lande.

Howdan går det med nedrustningen af de konventionelle våben i Europa?

Ja, den er gået i stå.

Howdan går det med at få den kolde krig endegyldigt afskaffet?

Ja, den er jo ved at blive koldere. Der er bestemt ikke nogen fremskridt imellem NATO og Rusland. Der er et stjernekrigsprojekt, og der er genoptagelse af forskellige flyvninger med strategiske militærflly.

I det hele taget må man sige, at selv om vi for 20 år siden med god grund på en lang række punkter sagde, at det nu var slut, at vi nu kunne gå imod en verden, hvor der var mere samarbejde og mere nedrustning, så går det faktisk i den forkerte retning. Jeg forstår ikke, at de, der i dag siger, at vi bare skal støtte, at NATO bliver større, ikke i højere grad reflekterer over, om tingene nu går så godt, som man kunne ønske sig.

For det går jo ikke godt. Vi er jo ikke blevet mere trygge, vi er ikke blevet mere sikre på, at vi ikke lige pludselig igen står i en kold krig, som vi skal være bange for udvikler sig til en varm krig i løbet af kort tid. Tværtom, og derfor må vi sige, at Enhedslisten ikke kan støtte, at man bare fortsætter den linje, som hedder, at bare NATO bliver større, bliver verden bedre. Det er ikke vores opfattelse.

Vores opfattelse er, at NATO udvikler sig i den forkerte retning, både fordi man gerne vil være så stor som overhovedet muligt, og fordi man indfører nogle tiltag, som er i modstrid med nedrustning, og som er med til at gøre, at andre lande reagerer. Jeg har ikke under nogen omstændigheder sympati for Putins Rusland; jeg kan bare se, hvad det er, der sker i Rusland i øjeblikket, og jeg er ikke sikker på, at det, NATO gør i den forbindelse, er klogt.

Så altså, selv om vi siger, at lande selvfølgelig selv må tage stilling til, hvad de gerne vil, så mener vi, at den udvikling, som NATO er i gang med, er en uklog udvikling, og den ønsker vi ikke at være med til at bidrage til. Derfor vil vi stemme imod det her forslag.

Kl. 13:25

Formanden:

Ja tak. Så er det hr. Villum Christensen som ordfører før udenrigsministeren; han skal nok komme til. Værsgo.

Kl. 13:26

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Til grund for optagelsen af Albanien og Kroatien i NATO ligger opfyldelsen af en række krav. Ved at vurdere bl.a. landenes politiske og økonomiske reformer, opinionens støtte til deltagelse i NATO, mulighederne for at bidrage til alliancens opgaver samt ansøgenes forhold til deres naboer har NATO fundet, at fordelene ved at optage de to Balkanlande vejer tungere end ulemperne.

I Kroatien har man afskaffet værnepligten, og militæret er således blevet omstillet til en lille professionel hær. Landet kan bidrage med små

specialstyrker med ekspertise i f.eks. minerydning, forsvar mod biologiske og kemiske våben samt ingeniørarbejde. Landets reformvillighed har taget en fornuftig form, siden forhandlingerne med EU blev indledt i 2005. Der er dog stadig problemer med bl.a. korrupsion.

Albanien er måske ikke helt så eksemplarisk som Kroatien, hvis man kan sige det sådan. Til trods for at reformer er på vej, er der stadig store problemer med korrupsion og forbrydersyndikater. En befolkningsundersøgelse viser dog imidlertid, at over 90 pct. er tilhængere af optagelse i NATO. Det er et tal, som kan antyde, at folk lægger stor symbolsk betydning bag et medlemskab. På det militære plan er der ikke udsigt til, at Albanien kan bidrage meget til alliancens slagkraft. De væbnede styrker har primært fokuseret på udvikling af særlige enheder, der kan yde bidrag til f.eks. ingeniørområdet og sundhedsområdet.

Begge lande er i gang med en transformation til det bedre, vil jeg trods alt mene. Reformerne er i gang, og medlemskabet af NATO vil forhåbentlig sætte yderligere skub i reformvilligheden i landene.

I Liberal Alliance glæder vi os derfor over optagelsen, som vil medvirke til at øge NATO's evne til at imødegå de mangfoldige udfordringer, vi står over for i alliancen. Endvidere vil medlemskabet medvirke til at sikre stabilitet i Balkanområdet.

På denne baggrund kan Liberal Alliance stemme for beslutningsforslaget.

Kl. 13:28

Formanden:

Tak til hr. Villum Christensen. Så er det udenrigsministeren.

Kl. 13:28

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil godt sige tak for den brede tilslutning, der er. Det er jo faktisk alle partier minus Enhedslisten, som har støttet det her. Så vil jeg med udgangspunkt i hr. Helge Adam Møllers tale mindes for 20 år siden:

Det er præcis 20 år siden, vi her i Folketinget havde det store slagsmål om, hvorvidt vi skulle være med i NATO som loyal partner eller ej. Vi havde det, der senere blev kaldt atomvalget – hvor er postkassen på en ubåd? – så den kolde krig var for så vidt slet ikke forbi for 20 år siden, den var inde i sin sidste runde, hvor det var helt afgørende, at vi stod fast. Det gjorde Schlüter og Schlüters regeringen så, og så kom det valg, som betød, at det alternative sikkerhedspolitiske fler-

tal forsvandt. Det Radikale Venstre kom med i regeringen, og vi fik derefter den nye, stabile udenrigspolitiske periode, som vi har levet i indenrigspolitisk set siden. Så det var et meget vigtigt år for 20 år siden, og jeg er enig med hr. Helge Adam Møller i, at hvis vi dengang under debatten havde sagt: Tag det helt roligt, vi ender såmænd med at få både Albanien og Kroatien med – var der blevet leet larmende i størstedelen af salen. Men det lykkedes altså.

Det lykkedes, og det er rigtigt, som fru Julie Rademacher siger, at der er en ting her, som er meget vigtig: Det øger stabiliteten på Balkan. Derfor vil jeg også sige til hr. Søren Espersen, at vi selvfølgelig også går ind for at optage Serbien, når Serbien bliver klar til det.

For NATO-lande går jo ikke i krig med hinanden, og det vil jo sige, at det derved øger sikkerheden på Balkan, og derved øger det også den europæiske sikkerhed som sådan. For jo flere lande, vi har med her, jo mere utænkkelig er en europæisk krig. Derfor er det vigtigt at få dem, med fru Julie Rademachers ord, ind i det vestlige fællesskab, som nu er et nærmest paneuropæisk fællesskab. Dermed styrker det også sikkerheden i Europa, og jeg kan også bekræfte over for hr. Søren Espersen, præcis som hr. Holger K. Nielsen sagde, at Albaniens grænse jo er den grænse, de kommer ind via.

Jeg tror såmænd, at det, vi oplevede i sommer med Georgien, havde vi slet ikke oplevet, hvis Georgien var nået længere i NATO-processen; så tror jeg for så vidt, at vi slet ikke havde oplevet det forløb, som skete den 7. og 8. august, for et NATO-land havde ikke kastet sig ind i sådan noget uden rådføring, og der var nok kommet et andet råd. Så jeg er også enig med hr. Holger K. Nielsen – hvis tilslutning jeg takker for – i, at det er et veldefineret Albanien, der kommer ind, og Albanien kan ikke pludselig begynde at ville slå sig sammen med Kosovo, uden at det er noget, som vil være relevant for NATO at beskæftige sig med.

Desuden er det altså også min oplevelse, når jeg taler med dem i Albanien, at Albanien slet ikke er interesseret i dette store Albanien. Jeg er godt klar over, at der er en debat osv., men der er hverken en Kosovoregering eller en albansk regering, som er interesseret i de her forestillinger om et stort Albanien.

Jeg takker for tilslutningen fra det brede flertal i Folketinget, og jeg tror, at det er meget væsentligt for Europa, at man får denne udvidelse. Så kan jeg sige til hr. Helge Adam Møller, at ja,

nu kan Danmark ratificere, når vi har været igennem anden behandling. Det håber jeg også sker i de andre lande, således at vi også kan gøre det ved NATO-topmødet i Strasbourg og i Baden-Baden i april 2009 i anledning af 60-årsdagen. Det ville være en smuk manifestation.

Kl. 13:31

Formanden:

Tak til udenrigsministeren. Der er ikke bedt om korte bemærkninger, og dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 24: Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af det danske bidrag til den internationale sikkerhedsstyrke (ISAF) i Afghanistan.
Af udenrigsministeren (Per Stig Møller).
(Fremsættelse 30.10.2008).

Kl. 13:31

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører er hr. Søren Pind.

Kl. 13:32

(Ordfører)

Søren Pind (V):

Den internationale indsats i Afghanistan er af afgørende betydning. Som statsministeren sagde i sin åbningstale, starter forsvaret for vores sikkerhed ikke ved vores grænser, men i Helmand. Indsatsen er en vigtig del af den globale kamp mod terrorisme. Vi må for alt i verden søge at undgå, at Afghanistan igen bliver et fristed for dem i denne verden, der vil os det ondt, hvor de i fred og ro kan planlægge anslag mod de ubetingede goder, som vi i Vesten til tider tager for givet: frihed, menneskerettigheder og demokrati.

Vi er godt i gang med at sikre, at disse goder også udbredes til afghanerne. Der er gennemført valg, menneskerettighederne er blevet en del af landets forfatning, og på uddannelsesområdet

er der sket enorme fremskridt. I 2001 gik ca. 900.000 drenge i skole. I dag går 6 millioner børn i skole, heraf over 2 millioner piger. Det vil også på sigt hjælpe med til at sikre, at også kvinderne i Afghanistan deltager på lige fod med mændene i samfundet.

Der er sket store fremskridt, men det sker ikke uden vanskeligheder. For at sikre, at den gode udvikling i det afghanske demokrati på menneskerettighedsområdet og i uddannelsen af ungdommen får rodfast, er det både først og sidst nødvendigt at skabe stabilitet og sikkerhed. Derfor har regeringen foreslået, at udsendelse af op til 750 danske soldater muliggøres på linje med en række andre styrkelser af det danske bidrag som udsendelse af et felthospital og muligheden for i ekstraordinære situationer at indsætte op mod 40 specialister, herunder egentlige specialoperationsstyrker. Danmark må naturligvis sikre, at også vores soldater i Afghanistan til enhver tid har de nødvendige ressourcer både personelt og materielt.

Venstre støtter derfor naturligvis helhjertet det foreliggende beslutningsforslag.

Forslaget udmønter en del af Afghanistanstrategien, som er et resultat af forhandlinger mellem et meget bredt flertal af Folketingets partier tidligere på året. Strategien angiver en række konkrete mål på både sikkerheds- og genopbygningsområdet, bl.a. øges bistanden i år til 300 mio. kr., og i perioden 2009-2012 til 400 mio. kr. årligt, og i fremtiden skal Danmarks indsats gradvist gå mere i retning af hjælp til genopbygning.

Men genopbygningen af en stat sker ikke med ét. Derfor må Danmark gøre sit til at hjælpe, indtil afghanerne har kapacitet til at overtage ansvaret, både for så vidt angår sikkerhed og bistand. Jeg er glad for, at et bredt flertal i Folketinget støtter Danmarks indsats i Afghanistan. Det tjener det danske demokrati til ære, at politiske hensyn ikke bliver en hindring for et godt samarbejde på dette meget vigtige område. Og det fører mig dog alligevel til en udtalelse, som jeg har mødt med en vis forundring, i Berlingske Tidende fra den 3. november. Vi har hørt meget snak om, at SF er blevet et ansvarligt parti, de forbereder sig på et regeringsskifte – håber de – og man ser dem bruge fokusgrupper og meget andet. Så er det jo alligevel mærkværdigt, at man om hele den her indsats kan læse følgende fra SF's forsvarsordfører, hr. Holger K. Nielsen: Om den danske indsats siges det, at efterhånden ligner det jo den sovjetiske besættelse af